

LIBERAL

UNGDOM

#2009:3

PORTRÄTTET:
ARON FLAM

ALLT OM
ADAM CWEJMAN

KÄRLEK!

VILKEN ÄR VACKER? VILKEN ÄR SJUK? VEM BESTÄMMER?

Jag <3 LUF!

Jag älskar LUF och ibland är det besvarat. När jag kandiderade till förbundsstyrelsen första gången (med bara två distriktsnomineringar i ryggen och ett ex i valberedningen) kändes det som att vara olyckligt kär. »Jag lovar att jag ska göra allt för dig, om du bara ger mig chansen« tänkte jag. »Du är den enda för mig, inget annat ungdomsförbund har nånsin varit aktuellt!« »Jag ska visa mig värdig din tillit.« Jag hade kunnat skriva texterna till hela Melodifestivalen det året. Valrörelser är som förälskelser, men de varar längre. Då är politiken det man lever och andas. Det enda man kan tänka på. Och desperationen är den samma. Med skillnaden att det inte bara är din egen lycka som ska avgöras – utan hela Sveriges! När valresultaten börjar

Jag hade kunnat skriva texterna till hela Melodifestivalen det året.«

rapporteras in och partierna växer och krymper i direktsändning, då är magen full av fjärilar.

Och jag har försakat förhållanden för LUF. Stått med fingrarna i kors och lovat att jag ska prioritera annorlunda, så snart valrörelsen är över. Sprungit från en dejt för att åka tillbaka till Riksdagen för att försöka samla ihop nej-röster till FRA-omröstningen. (Nej, han ringde inte igen efter det.) Förklarat att om du tvingar mig att välja, så väljer jag LUF. För ingen pojkvän kan tävla med politiken.

Mina vänner vill rädda sina pojkvänner. Få honom att ändra sig och bli en bättre människa. Jag vill hellre rädda världen. Förändra den och göra den till en bättre plats. Därför är det jag och LUF 4-ever!

Detta nummer av Liberal ungdom handlar om kärlek och politik. Om hur politiker ställer upp villkor för kärleken, och om kärleken till politiken.

Trevlig läsning!

Linda Nordlund,
redaktör

Hur känns det att vara kär?

FOLKET:

Felicia Dahlin, 18 år,
studerande, Gävle

– I början är man jätteglad och tänker hela tiden på personen man är kär i. Det är som att sväva på små rosa moln, som man brukar säga. Det är spännande och underbart att vara med den personen, men också nervöst.

Kim Johansson,
resvärd, Storvreta

– Kärlek känns som socker utan tandtroll!

Alexandra Popoff, 20 år,
studerande, Stockholm

– När jag är kär är jag fullkomligt irrationell, går och ler för mig själv utan anledning och betar mig riktigt fjolligt. Allt som inte har med min kärlek att göra är oviktigt. Med andra ord mår jag riktigt, riktigt bra.

ADAM:

Svik inte de unga!

Med lite mindre än ett år kvar till nästa val är det oerhört viktigt att liberaler sätter stort fokus på arbetslösheten generellt och ungdomsarbetslöshet i synnerhet. Här har vi frågor som alltid är aktuella men som nu är helt livsviktiga. Just nu kommer stora kullar av unga födda under början av 1990-talet ut i vuxenlivet och möter ett Sverige drabbat av inte bara finanskris utan även taskiga arbetsmarknadspolitiska och bostadspolitiska problem. Det här är inte bara en fråga om turordningsregler, det är en fråga om vilken arbetsmarknad vi vill ha. Antingen en rörlig och expanderande arbetsmarknad som inkluderar unga och invandrare eller en arbetsmarknad styrd av fackens förlegade ideal. På bostadsmarknaden är problem likartade.

Avsaknaden av marknadshyror främjar endast byggande av dyra bostadsrätter. Man kan inte skylla på marknaden den arbetar utifrån de förutsättningar politiker ger den. En borgerlig politik för nästa mandatperiod måste ta en helhetssyn på både arbete och bostäder. Utan radikala förändringar står Sveriges unga chanslösa.

Adam Cwejman,
Förbundsordförande

Innehåll

4 Notiser och tävling
Vinn en brittisk komedi om livet i DDR.

5 Krönika: Diskriminering på delegation

6 Debatt
Erik Scheller & Hanna Håkansson:
Statliga nationalparker kränker äganderätten
Linda Nordlund & Moa Grankvist:
Därför är vi feminister!

8 Tema: Kärlek

Litauen och lagarna

Grannlandet där information om homosexualitet är förbjuden.

Fetischism

Stigmatisering, sammanhållning och segrar.

Drömmen om det moderna äktenskapet

Jakob Nyström analyserar vad vissa kallar jämställdhetsdödare och andra menar är vägen till lyckan.

Love is just a game

Möte med en pick up artist.

FOTO: LINH NGÂN

16 Aron Flam
Joakim Rönnbäck har träffat komikern som vill prata allvar.

19 Inifrån SSU-kongressen
Undercover-reportage från ungsossarnas allra heligaste.

20 Rapport från kongressen
Emma Söderberg Majanen har sammanställt det viktigaste som hände.

21 Adam!
Allt du nånsin velat veta om Adam Cwejman.

22 Kultur
»Älskade, hatade förtort«
»Terror och liberalism«

23 Spaning och kalendarium
Rapport från LUF-landet.

Redaktionen

Mejla oss på: liberal.ungdom@liberal.se

Redaktör:
Linda Nordlund

Skribent:
Jakob Nyström

Skribent:
Jimmi Jonsson

Skribent: Emma
Söderberg Majanen

Skribent:
Joakim Rönnbäck

Ansvarig utgivare Isak Bergdahl **Grafisk form** August Ekman Öhrn **Layout** August Ekman Öhrn och Linda Nordlund
Foto Sebastian Söderström **Tryck** Tabergs Tryckeri, 2009 **Omslag** flickr.com/yapsnaps

NOTISER

Hägglund på korståg

Efter brandtalet i Almedalen har Göran Hägglund under hösten fortsatt sitt korståg mot kulturskribenter och detta överkliga släktes förakt för verkligt folk. Ett folk som både arbetar, tar semester, skaffar barn och inte vet vem Albert Camus är. Att Göran Hägglund vill ge sitt parti en ny profil är inte konstigt, med tanke på att den nuvarande, vilken den nu är, inte

tycks särskilt gångbar. Men att marknadsföra sig som partiet som inte är till för kulturskribenter är kanske att göra profileringen lite väl bred. Förutsatt att inte också Kd eftersträvar att bli statsbärande parti förstås, för då torde ett stöd bestående av hela svenska befolkningen minus kulturskribenterna vara tillräckligt.

ESM

FOTO: KRISTDEMOKRATERNA

Vinn DDR-film!

Nu har du chans att vinna filmen »Mrs. Ratcliffe's Revolution«. Mellan 1961 och 1989 gjordes över två miljoner försök att hoppa av från Östtyskland. I filmen får man följa en familj som går emot strömmen och hoppar av från Storbritannien till Östtyskland. Väl framme upplever de hur verkligheten inte är fullt så rosaröd som i propagandan och deras drömbild av det »äkta socialistiska samhället« krossas alltmer för varje dag som går. Filmen är dessutom grundad på en sann historia.

Mer information om filmen finns på:
mrsratcliffesrevolutionmovie.co.uk

Skicka svaren på frågorna nedan senast den 6 november till **liberalungdom@liberal.se**

1. Den 9 november revs Berlinmuren. Vilket datum reste de östtyska murarna på eget bevåg den antifascistiska skyddsvallen för att skydda sitt land från dekadensen i det kapitalistiska Väst?
2. I Väst fanns scoutrörelsen, i Öst fanns istället en annan rörelse där alla skolbarn var delaktiga. Förutom friluftsliv och praktiska ting, uppfostrades barnen till att bli goda socialistiska medborgare. Vad hette rörelsen?
3. Östtyskland var, som alla länder bakom järnridån, en planekonomi där marknadens grundregler om tillgång och efterfrågan satts ur spel. Därför fick befolkningen vänja sig vid att köa upp till femton år för att få köpa en liten plastbil. Vad hette bilmärket?

När man förändrar en skatt så förändrar man ju den för att man tror på den.«

Mona Sahlin svarar inte på Expressens fråga om skattehöjningarna som (S) föreslår för att klara krisen ska vara permanenta.

Kvällspressen på politikerjakt

Expressen har sedan februari frågat ut en riksdagsledamot om dagen (!), om »vad de gjort« för Dawit Isaak. Nog för att frågan är viktig, men det här handlar om ett skamgrepp på de arma politikerna. Enskilda riksdagsledamöter har knappast någon makt att påverka vad som sker i Eritrea. Ansvar ligger hos UD.

För att inte verka helt hjärtlösa måste de ju ändå säga att det gjort någonting. Som att »delta i samtal«, »skriva under protestlistor«, »skriva debattartiklar« och »studera landet«. Så mycket mer finns tyvärr inte att göra. Expressen borde inse det och lägga resurserna på ordentlig journalistik i stället.

JN

FOTO: COLOURBOX.COM

Diskriminerande dockor

Att det borde finnas både manliga och kvinnliga testdockor vid bedömning av bilar skydd mot pisksnärtskador kan tyckas självklart. Så ser dock inte verkligheten ut. Ett EU-finansierat forskningsprojekt ska nu ta fram en matematisk modell för genomsnittskvinnan, och vid behov även en fysisk docka.

Särskilt märkligt ter sig avsaknaden av en sådan när statistiken visar att kvinnor löper 40–100 procent högre risk att skadas av just pisksnärtskador. Målet är att ta reda på varför samt att utforma bilsäten som passar både män och kvinnor. Jämställdheten går framåt på områden där vi minst anar det.

JR

KRÖNIKA

Diskriminering på delegation

Sverige: 450 000 kvadratkilometer stort (varav 8,7% vatten), 9,3 miljoner invånare, konstitutionell monarki och självutnämnd expert i mänskliga rättigheter.

Jimmi Jonsson

Sedan 1973 anser svenska officiellt att det är helt okej om någon vill leva lite homo (så länge man efterliknar en »normal« heterorelation. Sedan 1995 anser man även att en sådan relation kan välsignas juridiskt. Medan sedan dess har verkligheten flippat och vi lever nu i tider av jämställdhet och jämlikhet kontra feminism och queerteori och könsneutralitet och det faktum att fullvuxna människor får välja sitt eget förnamn utan pekpinnar.

För Svenska Kyrkan

är det mer än principer som står på spel.

Den mest moderiktiga konflikten just nu handlar om samkönat äktenskap. Konflikten handlar lite förenklat om det är okej att ha två särskilda lagar som reglerar samma sak (på var sitt eget sätt) – eller om det är fel av staten att delegera ut diskriminering till religiösa samfund. En del religiösa samfund är rakryggade nog att ta konsekvenserna och avsäger sig rätten att viga. Andra (läs: Svenska Kyrkan) fortsätter tralla runt i sin egen dimma. För Svenska Kyrkan är det mer än principer som står på spel. Det handlar om politiska program, politiska karriärer, idén om att vara en folkkyrka, att alla alltid ska passa in och känna sig välkomna och om ekonomi. Framförallt ekonomi kan man misstänka.

Det börjar bli svårt att hänga med i svängarna när det gäller samkönade äktenskap och Svenska Kyrkan. Vem minns längre vilken biskop som tyckte vad och på vilka grunder? Vem minns ens längre vad som hör ur vilket problem? Och vem bryr sig?

Vi som inte är teologer (och vi är många!) behöver inte bry oss om detta bibliska fulspel, låt oss nöja oss med ett par enkla frågor: Är alla människor lika mycket värda? Är det okej att diskriminera?

Ni som är teologer kan istället fundera över följande: Om människan är skapad till Guds avbild så borde ju detta även gälla homosexuella. Således är Gud också lite homosexuell. Är det isåfall okej att diskriminera Gud?

Jimmi Jonsson

Statliga naturreservat kränker äganderätten

3100. Så många naturreservat har Sverige idag och tillsammans utgör de en större yta än Danmark.«

Sällan hör man politiker argumentera emot naturreservat. Man hör sällan politiker argumentera emot Sveriges 3 naturarv, 26 naturrum, 28 nationalparker, 143 naturvårdsområden, 531 biosfärområden, 1433 naturminnen, 1040 växt- och djurskyddsområden eller de ca 4 000 Natura 2000-områdena heller. Det är också rätt sparsamt med kritiken mot Sveriges cirka 200 friluftsområden av riksintresse eller de 2 000 områden som förklarats vara av riksintresse för naturvården. Biotopskyddsområden, områden som faller under begreppet landskapsskyddsbild eller de områden skyddas genom så kallade naturvårdsavtal eller frivilliga avsättningar skonas också ofta. Men dessa kan andra få vara arga på. I denna artikel är det naturreservat vi inte gillar.

Det gör dock Liberala ungdomsförbundet. I det nya handlingsprogrammets 241:a punkt anser vi att skyddet mot ingrepp i naturreservat ska förstärkas. Vad exakt det är som ska stärkas är mer oklart. Länsstyrelsen kan redan idag förbjuda markägaren att bygga, stängsla, bedriva täkt, odla upp ny mark, dika, bedriva skogsbruk, använda bekämpningsmedel och anlägga vägar. Möjligen är det ett allmänt förbud mot tjäderjakt vi vill införa. Naturvårdsverket konstaterar nämligen oroat att detta skydd idag inte finns på alla naturreservat.

Vi anser istället att skyddet ska försvagas. Idag är det byråkrater som avgör om en yta är bäst lämpad som naturreservat eller bostadsområde. Det rimmar

illa med tro på människor och marknad. Det rimliga är att vi invånare själva får avgöra vad ett område skall användas till, genom att den som är beredd att betala för det också får nyttjanderätten. På samma sätt som Naturskyddsföreningen idag köper upp utsläppsätter kan de köpa upp områden de tycker bör bevaras.

Låt oss vara klara med att uppförandet av naturreservat är en allvarlig inskränkning i äganderätten. Staten kan utan marknadsmässig ersättning köpa upp eller kraftigt begränsa en markägares tillgång till en mark, som kan varit i dennes ägo i flera generationer och kan vara en viktig del av dennes försörjning. Att på det viset sätta det »allmännas bästa« före individens rätt till sin egendom är en gammal socialistisk kvarleva. Det är också tveksamt vad det gör för nytta att tvångsuppköpa mark. Oss veterligen finns det inget som tyder på att staten skulle vara bättre på att ta hand om ett område än den privatperson som äger det och är långsiktigt beroende av det.

Vissa menar att naturreservat ska finnas för att bevara naturen till kommande generationer. Det system vi skissar på ovan gör detta bättre än idag. För det första är vad människor vill idag troligen vår bästa gissning av vad människor vill imorgon. Om människor idag vill betala mer för tak över huvudet än bevarade skogar finns det lite som säger att det kommer vara tvärtom imorgon. För det andra är det inte orimligt att anta att ekonomiska aktörer kan uppskatta och inräkna människors betalningsvilja även i framtiden. På samma sätt som den som bygger hyreshus uppskattar att vissa kommer vilja betala hyra även om 50 år borde en köpare av en extra fin klipphäll kunna gissa sig till att människor vill betala för den även i framtiden.

3100. Så många naturreservat har Sverige idag och tillsammans utgör de en större yta än Danmark. Så går det när byråkrater tillåts löpa amok. Människor på en fri marknad skulle prioriterat annorlunda.

Erik Scheller
Förbundsstyrelseledamot

Hanna Håkanson
Ordförande LUF Skåne

Därför kallar vi oss feminister!

Feminismen är en frihetsrörelse, och det var liberala frihetskämpar som Mary Wollstonecraft och John Stuart Mill som först kom med det radikala kravet att kvinnor och män skulle behandlas lika. Liberalers kamp gav kvinnan rösträtt och äganderätt, släppte in henne på universiteten och i Riksdagen, och gav henne rätten att bestämma över sin egen kropp. Nu försöker socialisterna kidnappa ordet feminist, men svaret är inte att lämna walk-over.

Sverige kallas ofta »världens mest jämställda land« och visst har vi kommit långt. Vi var först i världen att ge pappor rätt att ta ut betald föräldraledighet. Vi nöjer oss inte med att tillåta fri abort för svenska kvinnor, utan låter även kvinnor från länder där abort är förbjudet komma hit för att få hjälp. I både Riksdagen och regeringen har vi ungefär hälften kvinnor. Vår familjepolitik är radikal och fungerar som inspiration för andra länder – senast för det konservativa Tyskland som insett att det krävs dagisplatser om kvinnorna ska kunna arbeta i den utsträckning som behövs för att ha råd med välfärden. Därför säger många att feminismen har spelat ut sin roll i Sverige idag. Inget kunde vara mer fel.

Fortfarande tjänar kvinnor mindre än män. Delvis beror detta på att kvinnodominerade yrken värderas lägre än mansdominerade, men faktum kvarstår att män tjänar mer än kvinnor i de flesta yrken. En kvinnlig personaltjänsteman, säljare, företagsekonom eller mäklare tjänar i genomsnitt 80 % av vad hennes manlige kollega får i lönekuvertet. Inte för att hon är mindre kompetent, utan för att hon är kvinna.

Fortfarande värderas kvinnors kunnande lägre. Kvinnor dominerar på universitetens grundutbildningar men forskartjänsterna går fortfarande i huvudsak till män, och av landets professurer innehavs endast 18 % av kvinnor.

Fortfarande har kvinnan huvudansvaret för hem och familj. Under småbarnstiden arbetar kvinnan i genomsnitt 40 timmar per vecka obetalt i hemmet. Det är dubbelt så mycket tid som hennes man lägger på samma sak. Ungefär 60 % av papporna tar inte en enda dag föräldraledigt under barnets första år, och den föräldraledighet som papporna tar ut infaller framförallt i samband med jul, semester och fotbolls-vm.

Fortfarande är hennes eget hem den farligaste platsen för en kvinna. Varje år dödas ungefär 20 kvinnor av sina män, ofta inför ögonen på barnen. Drygt 25 000 kvinnor misshandlas av sina partners varje år, och BRÅ misstänker att mörkertalen är ännu större.

Så ser verkligheten ut i världens mest jämställda land. Det kan vi inte vara nöjda med. Därför kallar vi oss fortfarande feminister.

Om vi lyfter blicken ser vi en värld där kvinnor utgör 70 % av världens fattiga, där åtta kvinnor dör av osäkra aborter varje timme och där systematiserade våldtäkter används som vapen i konflikter. Det är en värld där den liberala feminismen behövs lika mycket som någonsin förr. Som liberala feminister vet vi att frihandel och kapitalism är det enda som kan lyfta kvinnorna, och hela utvecklingsländer, ur fattigdomen. Att rätten till den egna kroppen är en mänsklig rättighet som inte förverkligas av sig själv med Saudiarabien i FN:s råd för mänskliga rättigheter. Vi vet att de patriarkala strukturer som säger att en mans heder sitter mellan hans dotters ben måste brytas för att kvinnorna i Mellanöstern ska bli verkligt fria. En värld utan trafficking, könsstympning och hedersvåld är möjlig, men då krävs politik.

Mary Wollstonecraft sade det bäst: »Det handlar inte om att kvinnor ska ta makten över män, utan om att kvinnor ska ta makten över sina egna liv.« Runt om i världen finns det tusentals kvinnor som behöver liberala feministers hjälp för att kunna göra just det.

Men kvinnors rättigheter har aldrig serverats gratis till dem som väluppfostrat väntat på dem – de har alltid varit frukten av modiga feministers kamp. Därför är det dags att släppa diskussionen om f-ordets vara eller icke-vara, och istället fokusera på hur jämställdhetsproblemen ska lösas. Där har Liberala ungdomsförbundet en viktig roll att spela.

Linda Nordund
2:e vice förbundsordförande

Moa Grankvist
Ombudsman LUF Väst

Mary Wollstonecraft

KÄRLEKEN OCH POLITIKEN GÅR HAND I HAND.

**ÄN IDAG BESTÄMMER POLITIKER
VEM SOM FÅR LEVA MED VEM,
OCH HUR. DE BESTÄMMER VILKEN
KÄRLEK SOM ÄR VACKER
OCH VILKEN SOM ÄR SJUK.
LIBERAL UNGDOM UNDERSÖKER
HUR FRI KÄRLEKEN ÄR FYRTIO ÅR
EFTER FREE LOVE.**

I Litauen skulle vi inte kunnat trycka det här.

En båtresa bort värnas ungdomens moral genom ett förbud mot att tala väl om homosexualitet.

Vi lever i ett land där bilden av andra sexuella läggningar än den heterosexuella förvisso inte är befriad från fördomar, men där utvecklingen av de lagliga rättigheterna för hbt-personer har kommit längst i Europa. I länderna runt Medelhavet och i Östeuropa är situationen en annan. Synen på andra sexuella läggningar än den heterosexuella präglas av rädsla och okunskap, och rättigheterna för hbt-personer är långt

ifrån desamma som rättigheterna för heterosexuella. Ett av de länder där bilden är som mest nedslående är Litauen. Drygt en fjärdedel av landets homo-, bi- och transpersoner har varit utsatta för våld eller trakasserier, endast var sjätte är öppen med sin sexuella läggning och samkönade par erkänns inte i lagen.

Sedan år 2002 råder det förbud mot diskriminering på grund av sexuell läggning på såväl den litauiska arbetsmarknaden som inom flera andra områden. Detta hade kunnat innebära en öppning mot en mindre fördomsfull syn på hbt-personer i landet. Men idag, sju år senare, tyder mycket på att så inte blev fallet. När ILGA Europe, en paraplyorganisation för den europeiska hbt-rörelsen, höll sin årliga konferens i Vilnius 2007, mötte arrangemanget hårt och stundtals våldsamt motstånd från såväl antigay-aktivister som lokala politiker. Samtidigt behandlades i det litauiska parlamentet ett lagförslag som ytterligare ska komma att försvåra situationen för den litauiska hbt-rörelsen. Det var ett lagförslag som med stor majoritet klubbades igenom den sextonde juni i år, och som med motiveringen att homosexualitet utgör en fara för minderårigas intellektuella och moraliska utveckling från och med nästa år ska göra det kriminellt att i Litauen sprida positiv offentlig information om homo- och bisexualitet.

Eftersom det, med president Dalia Grybauskaites ord, endast går att använda icke-diskriminerande åtgärder för att skydda minderåriga från dålig allmän information i ett demokratiskt samhälle, kommer den nya lagen utredas innan den träder i kraft. Vilka förändringar av lagen denna utredning eventuellt leder till återstår att se. Faktum kvarstår dock: med sextiosju röster för, tre mot och fyra nedlagda röstade Litauens parlament igenom en lag för vilken ingen mer berättigad beskrivning än att den är mycket diskriminerande går att använda. Med det i åtanke, är den fråga som måste ställas varför ogillandet av homo- bi- och transpersoner är så utbrett i Litauen. Det finns flera svar på den frågan, men en av de viktigaste står att finna i den centrala roll som kyrkan har i den litauiska politiken. En huvuddel av landets invånare är katoliker och katolska kyrkans inflytande i politiken är stort, och därmed även dess konservativa syn på andra sexuella läggningar än den heterosexuella.

Vilket straffet ska bli för den som i Litauen sprider en positiv bild av homosexualitet är ännu inte fastställt, inte heller vad »offentlig spridning« innebär. Men på de aktivister, journalister och politiker, som kämpar för homo-, bi- och transpersoners rättigheter i Litauen, är munkaveln redan fastsatt.

Emma Söderberg Majanen

Fetischism klassades som sjukdom så sent som för ett år sedan. Joakim Rönnbäck har träffat Sebastian från Fetish People Party för ett samtal om stigmatisering, sammanhållning och fetischisternas frammarsch.

FOTO: GEISHABOY500

»Jag är kanske lite för öppen«

– Jag sökte mig till fetischvärlden för att jag kände att det saknades något men kunde inte sätta fingret på vad förrän jag fann det. I början såg jag inte mig själv som fetischist utan gick dit för att jag gillade stämningen så mycket. Men allt eftersom jag umgicks mer och mer med folket så började jag upptäcka sidor hos mig själv som jag tidigare inte varit medveten om. Det var en väldigt skön känsla.

Sebastian har besökt fetischklubben Fetish Peoples Partys (FPP) evenemang i Göteborg sedan 2002. Evenemang som väckt en del moralpanik, men som han själv beskriver som en betydelsefull del av hans liv. Klubben är särskilt viktigt för att han känner ett behov av att träffa likasinnade.

– Jag brukar kalla FPP en mingelfest. Den större

delen går de flesta omkring och pratar med varandra. Blir fotograferade i sina outfits, ensamma eller i grupp. Det finns så många som lägger enorma mängder pengar och tid på sina outfits, det är hur kul som helst att bara titta på folket där. Nästan alla fester har uppträdanden. Vi har haft modeshower, bondageuppvisningar, eld och fakirshower, olika sorters danser, playpiercing och så vidare. Det känns som att folk laddat i månader för att gå på festen och sedan gör en total urladdning. Vi har aldrig bråk på FPP för alla vet att om de bråkar så blir de portade, och det är ingen intresserad av att äventyra.

Fetischism var sjukdomsklassat i Sverige så sent som fram till årsskiftet. Socialstyrelsen tog slutligen bort sjukstämpeln för att minska stigmatiseringen av

fetischister. Sebastian har liten förståelse för dem som avfärdar fetischism som skadligt och tycker att det är tråkigt att så många har en negativ inställning mot företeelsen.

– Folk brukar generellt vara rädda för sådant de inte förstår och eftersom de inte försöker förstå, så... Ja, vad ska man säga. Jag vill absolut inte vara utan det och skulle säkerligen må väldigt dåligt om jag blev tvingad att avstå. Jag skulle gärna gå i min långa skinnkilt på stan om jag inte kände mig hotad att bli nerslagen av alla gäng. Folk tycker att om man går i kjol så är man en fjolla. Sedan så är det vissa som uttrycker att det är onaturligt eller rent av sjukt. Jag är kanske lite för öppen. Men jag försöker att inte låta någon i min omgivning få veta förrän de lärt känna mig. Det är bra om de sett fler sidor hos mig innan de får se en sida som det är lätt att döma utifrån.

– Fetish Peoples Party bedriver ett nära samarbete med en verkstad där festbesökarna kan designa utstyrs- lar till evenemangen som äger rum varannan månad. Mycket arbete ligger bakom många av kreationerna som till huvudsak består av lack, läder, latex och uniformstyg.

– Jag känner ett par som alltid kommer i väldigt snygga latexkläder. De är alltid snyggast på stället och jag ser verkligen upp till dem för att de är så engagerade. Folk ser med avund i blicken på dem som satsat fullt ut på sina kläder. Men det är inte alls därför man gör det.

Stämningen på besökarna är avgörande. Om folk har en skön attityd från början så blir festen underbar. En fest som lever sig kvar i mitt minne med styrka var när jag hade min vampyroutfit. Det är dags att använda den igen i oktober. Kängor, byxor, skjorta, väst, käpp, linser och tänder. Bättre än så blir det inte.

FPP har stött på patrull genom åren från tillstånds- myndigheter och allmänheten. Till exempel så drev man en längre rättstvist mot stadsdelsnämnden Cen- trum i Göteborg. Denna nekade FPP serveringstillstånd med bakgrund av en inspektion varefter man konstate- rat att »den i många fall påtagligt utmanande och ero- tiska klädseln, bidrar enligt förvaltningens mening till att skapa en atmosfär som inbjuder till diverse olika sexuella aktiviteter av varierande grad«. FPP förlorade i kammarrätten men Sebastian slår ändå an en positiv ton när han får frågor om problem med myndigheter.

– Ibland kan det vara en grinig kärring i någon kommitté någonstans som sätter käppar i hjulet. Men för det mesta så flyter det på bra. Man får anpassa sig och ducka för folk som inte förstår vad de pratar om. Problem går oftast att lösa med medlemmarnas hjälp. Går det inte så får vi göra på något annat sätt, för vi kan inte ge upp det här. Då vinner ju grinpellarna som är för rädda för att ta reda på vad det handlar om och säger nej av ren princip.

FOTO: CESARCHOAT5

Efter att en inspektion konstaterat att »den i många fall påtagligt utmanande och erotiska klädseln, bidrar enligt förvaltning- ens mening till att skapa en atmosfär som inbjuder till diverse olika sexuella aktiviteter av varierande grad« drog stadsdelsnämnden Cen- trum i Göteborg in serveringstillståndet.«

Fetischism är ett väldigt brett område. Många bun- tar ihop hela begreppet med grova sadomasochistiska aktiviteter. En generalisering som är lätt att göra kring en del av sexualiteten som det pratas lite om. Men den öppna fetischismen är på frammarsch. Aktiviteter liknande FPP:s sprider sig över landet och Sebastian vittnar om att det finns gott om nya ansikten på de väl- besökta festerna.

– Vanligast är nog att folk följer med en kompis och sedan fastnar och gör det till sitt eget intresse. Jag blir ständigt förvånad över hur många som kommer som jag aldrig sett tidigare.

Joakim Rönnbäck

FOTO: TIM SIMPSON

»Härmed förklarar jag er man och hustru«. Förr i tiden beseglade dessa ord två individers framtid tillsammans. »Tills döden skiljer er åt« tolkades mer eller mindre bokstavligt, och skilsmässa var i de flesta fall inte att tänka på. Så är det, tack och lov, inte i dag.

Historiskt har äktenskapet nästan uteslutande varit en ekonomisk uppgörelse mellan två familjer. Kärleksfyllda äktenskap har förvisso förekommit under alla tider, men då oftast som en lycklig slump. De unga tu hade sällan något att säga till om när det gällde valet av framtida levnadspartner. Tyvärr är ofrivilliga äktenskap fortfarande en realitet i många delar av världen, och även i Sverige.

Giftermålet är likväl populärt i dagens Sverige: förra året ingicks drygt 50 000 äktenskap. Äktenskapslöftena tar vi dock lättare på än tidigare: hela 21 000 skilsmässor genomfördes samma år. Första gången skilsmässor registrerades i den officiella statistiken, 1831, var proportionerna 20 000 ingångna äktenskap och 95 skilsmässor.

Det verkar finnas två trender när det gäller bröllop i dagens Sverige. Den första är att bröllopet ska vara så storslaget som det bara går, där planeringen är minutiös: boka den största kyrkan, sy upp den finaste klänningen, anordna en jättefest och sedan åka på lyxsemester. Den andra är en väldigt avskalad vigsel, i stadshuset, på Arlanda eller i något litet kapell, i närvaro av ett fåtal vittnen.

I det första exemplet verkar det handla lika mycket om att visa upp sin kärlek för andra som att betyga den för varandra. Äktenskapet har då blivit ett sätt att förverkliga oss själva, och samtidigt visa upp våra framgångar för andra. Det samma gäller många andra delar av samhällslivet. Bröllopet kombinerar då två storheter: våra romantiska fantasier och vår vilja till självförverkligande.

Är det på grund av den romantiska synen på äktenskapet som vi så gärna vill gifta oss? Är det den ekonomiska tryggheten som fortfarande, åtminstone till viss del, ligger bakom? De olika skälen väger självklart olika tungt för olika individer och det ena behöver inte utesluta det andra. Oftast handlar det om en kombination av de värden som äktenskapet innefattar. Även om de flesta kvinnor och män i dag förvärvsarbetar kan det ändå ligga en trygghet i att dela sina tillgångar.

Att äktenskapet innebar en sak för 200 år sedan betyder knappast att det innebär det samma i dag. Äktenskapet som sådant är inte konservativt, även om vissa konservativa drag finns kvar. Ett sådant drag reformerades bort i och med införandet av könsneutrala äktenskap. Att religiösa samfund själva har rätt att välja om de vill viga homosexuella par eller inte måste vi tolerera. Ojämlighet i lagstiftning är däremot inte acceptabelt.

Ett annat konservativt och moralistiskt drag är antalsbegränsningen i äktenskapsbalken. Fri kärlek är bra kärlek, oavsett om den monogam eller polygam. Det är viktigt att visa att familjer kan se ut på många olika sätt, utan att för den delen fungera sämre.

Här kan det vara nödvändigt att höja ett varningens finger. Att kritisera och bryta mot normer för själva normbrytandets skull är aldrig särskilt utvecklande. En del av kritiken mot heteronormen och kärnfamiljen har i dag övergått i ett slags förakt för dessa fenomen, i stället för att kritikerna konstruktivt visar på andra sätt att leva. Kärnfamiljen, eller giftermålet, är bra om inblandade parter trivs med att leva på det viset.

För liberaler är mångfald väsentligt, så länge den återspeglar individens preferenser. Vi är inte ute efter att i radikalismens anda krossa en norm, till exempel kärnfamiljen, för att ersätta den med någon annan norm för hur familjer ska bildas. Vi är långt mer radikala än så; vi vill att människor får bilda familj på det sätt de själva tycker är bäst.

Ett exempel på en simplificerad bild av normer är miljöpartisten Yvonne Ruwaidas förslag om att inrätta en normgranskande myndighet. Resultatet skulle vara normer som är lika förhärskande som historiens diton. Bara i ett samhälle där normer som gäller människors privatliv löses upp, inte ersätts med andra, kan vi respektera varandra. I praktiken gör blotta antalet normer att ingen av dem kan kallas norm, i egentlig mening.

Vi får heller inte glömma bort att det finns många normer som är av godo. Ett tanklöst kritiserande av normer tenderar att glömma bort detta faktum. Oavsett vilken familjebildning människor väljer finns det normer som är önskvärda att leva efter. Vi bör respektera varandra, gemensamt ta hand om gemensamma

FOTO: JULIE RIGSBY

Är det den romantiska bilden av äktenskapet som gör det så populärt? Den ekonomiska tryggheten? Eller är en jättefest för att manifesteras sin kärlek det ultimata självförverkligandet?

barn, dela både livets glädjer och sorger. Att förespråka sådana normer är önskvärt och ibland nödvändigt.

När det gäller äktenskapets anpassning till årgång 2009, är det kanske mer individerna det hänger på än institutionen som sådan. För ett par år sedan genomförde amerikanska forskare en studie om jämställdheten i äktenskapet. Enligt studien är fördelningen av hushållssysslor mer jämlik mellan sambor än äkta makar. Det gäller också par som innan giftermålet har en jämlik syn på fördelningen. Den visar också på att länder med en hög andel samboförhållanden är mer jämställda i detta avseende. I de nordiska länderna gör männen mer än i andra länder och där är också samboförhållandena fler än på andra platser.

Om vi går efter statistiken verkar äktenskapet vara en förlustaffär för kvinnan, åtminstone om vi avser hushållsarbete. Men det är nog snarare individernas uppfattning om äktenskapet än äktenskapet i sig som är boven i dramat. Att gifta sig kan uppfattas som mer definitivt än att bara flytta ihop. Kraven kanske inte blir lika höga och slentrianen tar över; både kvinna och man faller in i mer traditionella könsroller. Ojämslighet är ett reellt problem, och det gäller att vara uppmärksam, särskilt innan det har gått så långt som till skilsmässa.

Men så länge ett äktenskap bygger på ömsesidig kärlek och respekt är det fantastiskt, precis som vilket förhållande som helst. Och en extra storslagen fest är väl aldrig fel?

Jakob Nyström

FOTO: FLICKR.COM/GLENNHARPER

LOVE IS JUST

Sedan Neil Strauss släppte sin bok »Spelet« har kvinnor fått vänja sig vid att bli neggade i baren av självutnämnda raggningsexperten. Är metoden romantikens död, eller den blyge killens räddning?

Raggningsexperten, eller the pickup artist (PUA), har upplevt en kommersiell boom under 00-talet: Utbildningskvällar, självhjälpsböcker, internatkurser samt ett internet fyllt av instruktionsvideomaterial och forumtrådar. Möjligheterna är många för den som vill lära sig hur man med hjälp av kognitiva övningar och socialpsykologi ska slippa gå hem ensam från krogen. Ett bra sätt att bygga upp självförtroendet och en värld av gemenskap enligt vissa. Verkningslös sexism enligt andra. Bakom signaturen Quantum döljer sig en civilingenjör i en medelstor svensk stad. Utifrån Neil Strauss självbiografiska bok *The Game* har han utvecklat tekniker för att skapa attraktion.

– Självförtroende är en attraktionsparameter, det går inte att lyckas med något utan det. Det gäller att betrakta alla tjejer man interagerar med som att de är

attraherade av en. Man ska aldrig vara den som avbryter ögonkontrakt. Det gäller helt enkelt tänka att man är en alfahane. Jag är priset när jag träffar tjejer och det är så jag lyckas. Om en tjej inte gillar något hos mig är det hennes eget problem.

Vad tycker du om att pick-up kritiseras för att objektiviera kvinnor?

– PUA:er ser kvinnor som underbara varelser som de har enorm respekt för (även om de inte alltid visar det) och vill tillfredsställa. Att sära en tjej ses som fult och dåligt spel. Men visst - objektivieringen finns där, precis som den finns överallt i samhället: när du går in i affären är du en plånboksbärare som ska lassa över pengar. Tjejen som vill bli bjuden på en drink i baren objektivierar drinkköparen och listan kan göras längre. Sedan behöver man inte ha tjej/kille-perspektiv, för en PUA kan vara tjej. Även om det är sant att det allra flesta av teknikerna är trick som killar ska kunna använda på tjejer.

Gör man det inte lätt för sig om man tror att tekniken i *The Game* ska fungera på alla?

– De flesta kvinnor anser sig vara känslomässiga. De har något slags missnöje med livet och älskar

FOTO: DALE GOODWIN

A GAME

uppmärksamhet. De är osäkra över fysiska attribut och har en självisk samt en snuskig sida. Det är några exempel på egenskaper man kan anspela på. Men visst vissa trick har funkat bra på vissa och mindre bra på andra tjejer.

Många av övningarna på internet handlar om att våga ta kontakt. Måste killar vara offensiva?

– Seduction handlar om att kunna fånga alla typer av människor i alla situationer - lite av att vara ett socialt proffs. Jag ser mig som priset tjejer vill ha. Men för att få ett byte måste man jaga. Ett av de viktigaste budskapen inom seduction är skaffa erfarenhet. Tänk dig en kille som vissa helger snackar men någon enskilda tjej, samma kille börjar studera *PU* och går varje helg ut för att öppna minst 10 set. Bara rent statistiskt kommer han öka sin framgång avsevärt. Just modet att socialisera tycker jag är en vacker sida hos det här. En annan bra sak är att många har en bild av att ragande är starkt förknippat med alkohol och festande. En *PU* tar ofta avstånd från detta – det anses fint att kunna öppna i vardagen (*daygame*). Sedan finns det ett enormt kamratskap och en hjälparanda, inget prestige- eller översittartjafs. Jag fann en flickvän med

hjälp av mitt spel. När det tog slut började jag bygga upp det igen. Vetskapen om att jag lätt kan skaffa en ny ger mig ett lugn.

Att det enorma intresset för pickup uppstått ungefär samtidigt som den internetbaserade kognitiva beteendeterapin är sannolikt ingen slump. Övningar som annars används för att behandla fobier och ångest fungerar troligen även för att våga ta kontakt. Att en grupp som inte annars hade kommit i kontakt med kbt aktivt jobbar med att stärka sin självkänsla är förstås av godo. Precis som att fler män blir socialt aktiva. Den andra sidan av myntet är synen på kvinnan som målet i ett spel. En av de största trådarna på ett forum var till exempel hur man stöter på en tjej med pojkvän. Samtidigt skådas en ny trend på horisonten. Henrik Fexeus nya bok *Strategier i förförelsekonst* för den moderne gentlemanen och kvinnan har väckt stor uppmärksamhet för att ha bakat in konservativa ideal i förförandet och pickupsidan *Level-up your life* har bytt namn till *Dejting.se*. Frågan är om inte en motreaktion är i antågande och vad som då händer med de blyga killarna.

Joakim Rönnbäck

Spelet

Neil Strauss bok *Spelet* släpptes i USA september 2005. Författaren har valt att hemlighålla hur många kopior som sålts.

Porträttet

Den som sett **Aron Flam** i kanal 5:s humorprogram Raw lär inte ha glömt det i första taget. På dryga fem minuter arbetar han sig med gravallvarligt ansikte igenom i stort sett alla områden det inte anses lämpligt att skämta om. I en öppen hjärtig intervju om barnporr, Billy Hicks och att ta fighten med Åsa Linderborg delar han med sig av vad som driver en komiker med så egen humor.

AGENT OF CHAOS

Vad vill du uttrycka med din stand-up?

– Livet är meningslöst. Jag tror att de flesta svenskar tycker det men att det inte är så okej att säga. För mig känns det som en viktig poäng och jag vill kunna säga det. Jag vill också att folk ska veta att det inte gör så mycket. Det är bara människan som är så förmåten att den kräver att kosmos ska bry sig om vad den gör. Det är bara människan som är så otacksam att den kräver en högre mening med sin existens. Som om existensen i sig inte vore nog. Det här är allt vi har. Om det är bättre än inget: vem vet vad har vi att jämföra med? Då ska man göra vad man kan med det.

Din komik utmärker sig genom att vara provocerande, hur kommer det sig?

– Jag tycker att underhållning ska vara utmanande, gärna upprörande, inte tillrättalagd. Är den tillrättalagd ser jag det som fascism, gullig fascism, men fascism. Det är lite som att två miljoner tittare tycker att allsång på Skansen är trevligt. »Nu ska vi inte göra någonting som gör att någon får en tanke. Nu ska vi glömma allt, sjunga med och så ler vi.« Det är inte min grej. Det är clownens uppgift att roa och oroa.

Jag har inlett uppträdanden med att skämta om barnporr som ett retoriskt trick. Säger man barnporr de första sju till tio orden kommer alla att lyssna på allt du har att säga under de närmsta tio minuterna bara

för att se till att du inte säger det igen. Jag förstår att människor blir chockerade och upprörda men jag tycker att man kan bli upprörd av barnpornografen snarare än den som skämtar om barnpornografen. Det handlar om vad och hur man prioriterar.

Du uppträdde på luf:s valupptakt, hur politiskt intresserad är du?

– Det var jättetrevligt. Det var första gången jag kände att jag fick betalt för mitt politiska material. Jag har skämt om narkotikapolitik, IPRED och FRA men de flesta i den svenska publiken är inte insatta nog för att uppskatta det.

Jag var väldigt politiskt engagerad när jag var yngre. Jag är libertarian och står väldigt högt upp på frihetsskalan. Jag satt i judiska församlingens fullmäktige i fem år där jag var väldigt engagerad för att mer pengar skulle gå till kulturen och mindre till religionen. Jag jobbade i ja till euro-kampanjen som oberoende. Inte för att jag tycker att vi hade några bra ekonomiska skäl utan för att jag anser att vår gamla valuta är trött, vi har haft den jävligt länge och det vore kul med lite förändring. Det här landet behöver lite dynamik. Det är ett jättebra land på många sätt, men tryggt blir lätt tråkigt, tråkigt blir mindre dynamiskt, mindre dynamiskt stagnerar och då går man under. Komiker är agents of chaos.

Sverige är ett vänstervridet land. Vi är ett av få västländer som aldrig har kämpat för vår frihet. Vi behövde ingen revolution. Vi gjorde en kompromiss från början: »ge oss trygghet så får ni förtrycka oss.« Sverige var ett av de första länderna som avskaffade trälldomen. Det är inte så svårt om alla trälarna frivilligt med mentala bojor.

Vilka influenser har du till din stand-up?

– I första hand Bill Hicks. Jag hade inget intresse av att göra stand-up innan jag såg honom. Det var bara skämt för mig. Bill Hicks visade att man kan gå upp och säga någonting som är meningsfullt. Sen kanske inte jag håller med honom på alla sätt men han visade att man kan driva en politisk poäng i stand-up. Jag tycker att Woody Allens stand-up är briljant och formmässigt är Steven Wright väldigt bra. Jag kan beundra form för sin egen skull, alltså hur man lägger upp ett skämt. Men det jag tycker är riktigt intressant är hur man får mening i ett skämt. Hur man får folk att tänka till samtidigt som de skrattar eller när det gör ont samtidigt som man skrattar.

Den svenska komikerscenen har fått kritik för att vara ryggdunkande. Vad säger du om det?

– Så är det nog men det vi gör är väldigt svårt. De flesta i komikersvängen har aldrig hittat något sammanhang någon annanstans. Det här är första gången de känner sig hemma. Vi är alla störda på något sätt, man är inte frisk om man gör det vi gör. Du ställer dig på en scen med det uttalade målet att få folk att skratta. Då är det någonting fel på dig, det är väldigt få människor som skulle göra någonting sånt. Jag har inget problem med det personligen för jag har ingen skam i kroppen. Men de flesta har ju det och skulle aldrig utsätta sig för det.

Sen finns det skillnader i vad man vill med sin komik. Vissa vill bara få folk att skratta. Jag ser det som att jag betalar folk med skratt för att de ska lyssna på vad jag har att säga och det jag har att säga finns det inget annat forum för. Jag har försökt i många år på en massa ställen. Jag försörjer mig som frilansskribent men de artiklar jag ville skriva var det ingen som tog in men här har vi en scen. Jag vill kunna leva ärligt därför att jag kvävs om jag inte får uttrycka mig.

Vad vill du säga?

– Just nu är det viktigaste för mig att karaktärsdöda Jan Helin, Helle Klein och Åsa Linderborg. Det är det enda som jag bryr mig om när jag går upp på scen. Sen

Sverige var ett av de första länderna som avskaffade trälldomen. Det är inte så svårt om alla trälarna frivilligt med mentala bojor.«

nästa vecka kommer det förhoppningsvis vara någonting annat som jag är helförbannad för.

Så vad tycker du om »organartikeln«?

– Jag är väldigt mycket för yttrandefrihet. Däremot tycker jag att man ska erkänna sina avsikter. Kulturen kanske ska gå ut och säga »vi gillar inte judar«. Artikeln är en så klassisk anklagelse om ritualmord det någonsin kan vara. Jag är bra på myter, jag vet hur de ser ut. De kopplar ihop en amerikansk jude med något som kanske inte hände för sjutton år sen i Israel. Anklagelserna i artikel är bara känslospelningar »specialstyrkan fimpade cigaretterna, lade ifrån sig CocaCola-burkarna och siktade i lugn och ro« det vet väl inte Donald Boström, han såg väl aldrig dem? Ingen specialstyrka skulle stå och röka när de är på spänning, man ser ju glöden.

Åsa Linderborg tar upp Bonnier som ett exempel på judarnas makt över media. Sen när blev Bonnierfamiljen alla judar? Det är att blanda ihop en familj med en grupp. En familj som dessutom inte har varit judar på hundra år. She's an antisemite.

Går man in på nationell.nu så hyllar de ju henne. Är man hyllad av nazister tycker jag att man ska tänka över vilka bedfellows man har. Jag är inte den som ropar antisemit på direkten men vad annars ska man säga när någon anklagar judar för att stjäla icke-judiska barns organ?

Jag blir aldrig inbjuden till debatter om sånt här. Det skulle jag gärna bli. Jag gillar strider, verbalt alltså. Det är underhållande och debatt är alltid bra. Det är nyttigt att olika åsikter möts, ingen har rätt. Man kan ha mer eller mindre fel och då är det bra om det finns ett livskraftigt debattklimat. Jag tycker att det är viktigt att ta fighten, that's what democracy is all about. I varje generation måste några göra det, vi har inget alternativ. Det är bara att fortsätta kämpa.

För vi vet ju att samhället kan bli värre än såhär.

Joakim Rönnbäck

FOTO: HELENA MARKSTEDT

SSU på nya sidospår

Få människor höger om Göran Greider har besökt en SSU-kongress och kunnat berätta om det. Det enda kända undantaget delar nu med sig av sina intryck exklusivt för Liberal ungdom.

Att hyra det kommunala skrytbygget Musikens hus i Uppsala kostar otroligt mycket pengar. Lägg till kostnaderna för de omfattande socialistiska dekorationerna. Att de hyrt in ett särskilt servicebolag. Ja, att till och med boka hotellrum åt alla delegater inklusive de från hemdistriktet. Någonstans har Socialdemokratiska ungdomsförbundet tappat uppfattningen om vad som är rimligt. Läger man den inträdesfria Timbuktukonserten på detta börjar man ju undra. Inte av avundsjuka men bidragen till förbundet måste kunna användas mycket effektivare än till överdimensionerade makt demonstrationer.

I flera tidningar kunde man läsa flera spaltmeter om alla galna förslag som klubbats igenom. Vad har vårt vittne (som vi av rädsla för hämndaktioner efter ett så kontroversiellt wallraff-reportage kallar F, som i frihet) att säga om hur stämningen var inne i den arkitekturade konferensanläggningen?

– Atmosfären var kort sagt röd. Mitt mest skrämmande minne från kongressen är SSU-Skåne. De hördes och syntes mest. Framförallt reagerade jag på deras stalinistiska slagord: »Socialism ska byggas av betong.« Klart osmakligt när moderpartiet är ansvarigt för de planekonomiska miljonprogramområdena kring vars betongbyggnader det byggts upp så mycket segregation.

– Ser man till de beslut som fattades också blir man mörkrädd över var man varit. Avskaffande av betyg och en friskoledebatt som var helt uppåt väggarna. För att inte tala om kravet på att införa löntagarfonder.

Symbiosen mellan LO och S börjar ifrågasättas allt mer. Eftersom hälften av medlemmarna i förbundet röstar på andra partier än det landsorganisationens ledning gift sig med börjar det omfattande ekonomiska stödet till S bli kontroversiellt. F:s iakttagelser om kopplingen mellan LO och SSU är inte smickrande.

Hela fjärde våningen på musikens hus var ockuperad av LO. Våningen var inklädd i LO-loggan i olika upplagor. I bekväma soffor satt ombuden i all denna prakt i bästa fall diskuterandes kongressens ämnen. Att SSU:s trettiofemte kongress huvudfrågor sades vara att bekämpa ungdomsarbetslöshet och den finansiella krisen gjorde inte saken smakfullare. Eller att den slogan man samlades under löd: »en annan värld är möjlig«.

– Ska man kunna använda sig av klasskamp retorik med bibehållen trovärdighet bör man leva som man lär. Det gör knappast SSU som bräcker de andra ungdomsförbundens kongresser med råge ur ett ekonomiskt perspektiv. Mona Sahlin har uttryckt att SSU behövs för att jaga på partiet. Jag kan inte se hur detta uppnås genom en farsartad tillställning där man verklighetsfrämmande »kräver« att Posten ska förstätligas. Förslag om att tvångsinlösa privata företag för att ge staten kontroll över medborgares korrespondens är inte ungdomlig radikalism utan stammar ur ett tanke sätt som hör hemma i ett annat millennium. Precis som idén att de här människorna ska inneha regeringsmakten. ■

FOTO: SEBASTIAN SÖDERSTRÖM

Vår wallraffande F

Rapport från kongressen

Det har varit kongress i Nässjö, och till stor glädje för den som inte deltog kommer här en sammanfattning.

FOTO: SEBASTIAN SÖDERSTRÖM

Om en kongress kan ha en huvudattraktion, får väl sexköpslagen anses kvalificera sig som en sådan. Det är en fråga som länge varit en av de tydligaste vattendelarna inom förbundet, och debatten har inte sällan varit känsloladdad. Debatten på årets kongress var emellertid relativt saklig, och slutade i ett bifallande av förbundsstyrelsens förslag som närmast får kallas en kompromiss mellan de båda sidorna. Sexköpslagen ska avskaffas, men först då det går att fastställa att ett avskaffande kommer att förbättra situationen för dem som är ofrivilligt prostituerade.

Andra ämnen som föga oväntat gav upphov till långa debatter, var alkoholmonopolet, legalisering av cannabis, manlig omskärelse och religiösa friskolor. Gällande alkoholmonopolet bifölls rs-reservanterna, och Luf är efter årets kongress för ett avskaffande av

monopolet. Debatten om huruvida cannabis ska legaliseras eller inte blev den kanske mest känsloladdad av alla debatter, och resulterade slutligen i ett bifallande av rs och Luf anser även i fortsättningen att cannabis bör vara kriminellt. I frågan om manlig omskärelse gick kongressen emot rs och beslutade att omskärelse av minderåriga pojkar bör förbjudas, medan debatten om religiösa friskolor slutade i ett bifallande av rs och att religiösa friskolor bör vara tillåtet.

Ovan nämnda frågor är förvisso intressanta, men att just de skulle väcka stor debatt var tämligen väntat. Annat var det med namnlagen. Medan det mest tidskrävande då rs kom fram till att namnlagen bör avskaffas var att avgöra vem som skulle få äran att skriva motionssvaret, blev debatten på kongressen desto mer utdragen – och även aningens långt dragen, då problemet med de föräldrar som vill döpa sina barn till blomkål togs upp. Resultatet blev dock till slut ett bifallande av rs. Även frågan huruvida grund- och gymnasieskolor ska få ta ut avgifter vållade en lång debatt, en debatt som slutade i ett bifallande av rs och den fortsatta åsikten att grund- och gymnasieskolor ska vara avgiftsfria.

Om namnlagen gav upphov till en oväntat utdragen och invecklad debatt, var fallet det motsatta då det gällde frågan huruvida Luf ska kalla sig för ett feministiskt förbund eller inte. Många hade förberett sig för en långdragen debatt, men utan några större stridigheter och med stor majoritet beslutades att Luf även i fortsättningen ska vara ett feministiskt förbund.

Slutligen kan man fråga sig vad en Luf-kongress skulle vara utan en debatt om monarkins vara eller inte vara. Förmodligen en kongress där ingen från Borås deltar, och en sådan vill väl ingen ha. Så även om en klar majoritet av ombuden biföll förbundsstyrelsen i kravet på anskaffande av monarkin, blev det en lång debatt där både mer och mindre hållbara argument för och emot monarki luftades.

Den bestående bilden av 2009 års kongress kommer vara den av en mycket trevlig och givande sådan, kanske den trevligaste någonsin.

Emma Söderberg-Majanen

Adam!

På kongressen i Nässjö valdes Adam Cwejman till ny förbundsordförande för Liberala ungdomsförbundet. Liberal ungdom har pratat med honom om ordförandeskapet och vägen fram till valet.

Vilka interna och externa aktiviteter kommer vi få se mer av med dig som ordförande?

– Jag kommer att försöka besöka så många distrikt som möjligt, starta igång ett par nya utbildningar, synas på alla basliberaler och en del nya seminarier vi ska kicka igång. Externt ska jag se till att synas i spännande och relevanta debatter.

Vilka tre frågor är viktigast att driva?

– Nummer ett är integriteten. Det är oerhört viktigt att under landsmötet trycka på Folkpartiet i alla frågor som berör integritet, upphovsrätt och rr generellt. Detta är en angelägen fråga som vi riskerar att tappa helt och hållet inom Alliansen. Debatten kan inte dö inom borgerligheten, så enkelt är det. Att vakta individers integritet gentemot staten är en liberal kärnfråga och hotet har kanske aldrig varit så stort som det är nu.

– Sedan har vi arbetslösheten generellt och ungdomsarbetslösheten i synnerhet. Här har vi en fråga som alltid är aktuell men som nu är helt livsviktig. Vi har enorma problem med ungdomsarbetslöshet i Sverige. Jag hoppas att vi kan ta ett helhetsgrepp på frågan och presentera lösningar som är realistiska. Vi har länge talat om en Flexicuritymodell inom Liberala ungdomsförbundet och jag tycker att vi ska fortsätta trycka på i den frågan.

– Utrikespolitik är ett stort ämnesområde och det finns så mycket att uträtta att man knappt vet i vilken ände man ska börja. Till exempel har vi aids epidemin i Sydafrika, där kyrkan tvärt emot vetenskaplig empiri motarbetar kondomdistribution. Vi har också kampen mot diktaturer som fortfarande förs på många fronter. Påverkan internationellt, med stöd till oppositionella krafter, måste kombineras med motstånd mot diktaturernas apologeter på hemmaplan.

Som förbundsordförande blir du en offentlig person och därmed mer utsatt för kritik och direkt smutskastning.

Hur ser du på det?

– Jag är inte ovan vid politisk smutskastning, har man varit aktiv i Israel/Palestinadebatten och hängt mycket i vänsterkretsar så är man luttrad. Saklig kritik – gärna hård sådan – är en förutsättning för idépolitisk utveckling och därmed bra.

Vilken är din största styrka respektive svaghet som politiker?

– Jag vet inte riktigt vad en politiker är än, håller fortfarande på att luska ut det. Men om jag nu ska tänka mig in i den rollen och komma på något bra respektive negativt med mig, är det nog att jag är principfast. Det är både en fördel och nackdel inom politiken.

Vad fick dig att engagera dig politiskt?

– Kontakten med politiskt aktiva kommunister och deras idéer. Mitt politiska engagemang var en reaktion på deras galenskaper.

Har du något politiskt lik i garderoben?

– Haha, nej. Jag kallade mig kristdemokrat som 13-åring i en vecka för att jag tyckte att Alf Svensson var så fruktansvärt mysig och förtroendeingivande. Lite som politikens Ernst Kirchsteiger. Men det är allt.

Jakob Nyström

Älskade hatade förort

Redan i Lena Anderssons uppmärksammade roman *var det bra så?* från 1999 märks vad som kommit att bli den gängse mallen för berättelser om invandratäta områden. Det finns grundelement som förefaller snudd på obligatoriska i skildringar av livet i miljonprogrammets betongkolosser. Art 89:s produktion *Älskade hatade förort* innehåller i vanlig ordning:

- Den ambitiösa flickan som hålls tillbaka av sin omgivning.
- Den unge invandraren med en talang som framstår lika tydlig som genialisk för alla utom de konservativa föräldrarna.
- Ungdomarna som ständigt framhåller avsaknaden av en bra fritidsgård som förklaringsmodell till alla områdets problem.

Den stora förtjänsten med SVT:s serie uppstår när den inte låser fast sig i historier vi hört så många gånger förr utan anstränger sig för att visa flera sidor av ungdomarna från Lövgärdet utanför Göteborg. Personporträtten som ges runt Lugna gatans viktiga förebyggande arbete mot våld och kriminalitet lyfter serien från liknande produktioner. En välkommen djupdykning i förortsproblematik i en tid då brinnande bilar och krossade rutor riskerar att ge växtkraft åt förenklade förklaringsmodeller för ett av vår tids mest komplexa samhällsproblem.

Joakim Rönnbäck

Personporträtten som ges runt
Lugna gatans viktiga förebyggande
arbete mot våld och kriminalitet lyfter serien»

FOTO: SOFIA SABEL / SVERIGES TELEVISION

Terror och liberalism, Paul Berman

Såväl Francis Fukuyama i *The End of History and the Last Man* som Samuel P. Huntington i *The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order* hade fel. Liberalismen har inte segrat, historien är inte slut och de konflikter som håller den vid liv står inte primärt mellan olika civilisationer utan mellan ideologier som korsar civilisationsgränserna. Dessa är de idéer som Paul Berman behandlar i sin bok *Terror och liberalism*. Idén till boken föddes efter den elfte september 2001, och den konflikt mellan å ena sidan de ideologier som förespråkar mänsklig frihet och demokrati och å andra sidan de ideologier som motsätter sig detsamma som då aktualiserades mer än någonsin tidigare.

Mer än någon annan författare jag läst beskriver Paul Berman denna konflikt på ett

tydligt, intelligent och ingående sätt, som gör det så väldigt tydligt hur avgörande denna konflikt är för vår värld och hur avgörande det är att de människor och de ideologier som förespråkar demokrati och frihet inte låter kulturella skillnader överskugga det som förenar dem. Men på samma gång som det är en bok om hur aktuell denna konflikt är, är det också en bok om hur det är en konflikt som ständigt upprepar sig och byter skepnad. Samma hyllande av död och totalitarism som den radikala islamismen idag ägnar sig åt, har tidigare nationalsocialismen, fascismen och kommunismen ägnat sig åt. Ett faktum som gör Paul Bermans bok än mer angelägen.

Emma Söderberg Majanen

Sofia Svensson från Radikala Kvinnofronten sprider det liberal-feministiska budskapet tillsammans med Daniel Da Silva från Let's Dance.

LUF Västs kampanjteam på väg. De är alltid redo – se bara hur många kondomer de har med sig.

Natalia Rylander kampanjar för Alliansen ett år innan valet. Jan Björklund var också där, även om han inte syns på bilden.

Här kampanjar det nyligen uppstartade Ung Allians Örebro för en alliansseger 2010.

På gång

Basliberal

Kursen riktar sig till nya och intresserade medlemmar. Om du vill veta mer om Liberala ungdomsförbundet och bli aktiv lokalt är detta ett tillfälle du inte får missa. Du får inblick i förbundets alla frågor: skola och utbildning, flyktingar, feminism, Europa och mycket mer. Du kommer att träffa unga liberaler från hela Sverige. Vi berättar vad som erbjuds dig som ny medlem och hur du kan bidra till att liberalismen sprids i Sverige.

Nästa basliberal kommer att gå av

stapeln **28–29 november 2009**.

Hör av dig till **broman@liberal.se** eller **08-410 242 00** om du vill ha mer information om basliberalen.

Steg två – Basliberal

Tillhör du alla oss som har gått på basliberal och önskar att man kunde få gå på basliberal igen? Gå Steg 2!

Detta är en vidareutbildning som går djupare in på hur samhället fungerar och hur vi vill ha det. Utbildningen är öppen

för alla medlemmar i Liberala ungdomsförbundet som gått basliberalen och som vill få lite mer kött på benen. Det spelar ingen roll om du var med på basliberalen i förra veckan eller för tre år sedan eller hur många aktiviteter du varit på sedan dess.

Utbildningen kommer att vara ute på Kärsögården **14–15 november**. Deltagaravgiften är 200 kronor och full reseersättning utgår. Gå in på **www.luf.se** för att anmäla dig.

Gömd men inte glömd

Vi samlar inte in pengar till gömda flyktingar för att det är synd om dem. Vi gör det därför att det är en självklarhet för en fri värld att alla har samma rättigheter och de mänskliga rättigheterna skall respekteras.

Liberala Flyktingfonden bildades av Liberala ungdomsförbundet för att vi inte kan leva med att människor avvisas till tortyr, förföljelse och död. Vi samlar in och

fördelar pengar till dem som gömmer sig eftersom de inte kan återvända hem. De behöver mat och tak över huvudet, de behöver mediciner och en bra advokat.

Miljontals människor flyr över världen, några av dem flyr hit. Varje timme Liberala Flyktingfondens pengar kan skänka en familj, är en timme extra i deras liv. Hjälp oss att rädda liv och försvara medmänskligheten.

Skänk pengar via SMS

Bidra med en engångssumma genom att skicka en av följande koder till nummer 72 120.

LUF FOND (10 kr*)

LUF FOND 15 (15 kr*)

LUF FOND 30 (30 kr*)

Skänk pengar via Plusgiro

Du kan enkelt sätta in pengar på vårt Plusgirokonto. Sätt in önskat belopp på kontonummer 35 33 88-2.

FLYKTINGFONDEN

Hjälper gömda och utsatta